

освітніх закладів, зниження інвестиційних ризиків вкладень в освітню сферу, забезпечення прозорості процесів фінансово-господарського управління.

Література:

1. Кущенко В. Соціально-економічна модифікація в контексті побудови соціальної держави в Україні// Економіка України. – 2004, № 11. – С. 77-86.
2. Соціально-економічна захищеність населення України. Стан, тенденції, напрямки використання. – Режим доступу:
http://www.library.tane.edu.ua/images/nauk_vydannya/VyFyd4.pdf.
3. Статистичний щорічник України. – К.: КОНСУЛЬТАНТ, 2004. – с. 349.
4. Повний текст Болонської Декларації – Режим доступу:
<http://www.mon.gov.ua/education/higher/bolon>.
5. Писаренко В.І. Инновационное развитие образовательных систем как основа модернизации высшего образования – Режим доступу:
www.t21.rgups.ru/doc2008/1/11.doc

к.е.н. Котова М.В.

Одеський національний політехнічний університет

Формування портфеля особистих інвестицій на фондовому ринку України

Інноваційна трансформація економіки країни в ринкових умовах неможливе без стабільного та розвиненого ринку капіталів. Для стабілізації фінансового становища України необхідно забезпечити розширене відтворення шляхом залучення та переміщення коштів за допомогою стимулювання розвитку фондового ринку. Комплекс питань щодо концепції розвитку фондового ринку знайшов відображення в дослідженнях Т.Берднякова, О.Гаврилюк, Ю.Кравченко, В.Міщенко, однак, поза увагою залишилися фізичні особи, як потенційні інвестори в вітчизняні цінні папери.

Сьогодні для фізичних осіб існують наступні формування портфеля особистих інвестицій: самостійні інвестування (інтернет-трейдинг); передача коштів в довірче управління компанії з управління активами; колективне інвестування, а саме, придбання інвестиційних сертифікатів інститутів спільного інвестування (далі ICI).

Аналіз фінансового ринку в 2009 році свідчить, що відтік грошових коштів з банківської системи склав близько 100 млрд. грн., частина цих коштів була спрямована на фондовий ринок. Якщо раніше до 80 % фондового ринку складали кошти іноземних інвестиційних фондів, то після їх уходу ця ніша поступово стала заповнюватися приватними інвесторами.

В 2009 році фізичним особам була надана можливість щодо придбання цінних паперів через Інтернет. Послуги інтернет-трейдингу включають: постійний доступ інвестора до проведення операцій по брокерському рахунку, доступ до необхідної аналітичної інформації через Інтернет; мінімізацію ризиків для учасників торгів за рахунок використання технологій 100% депонування цінних паперів і схеми

розрахунків "поставка проти платежу". Інтернет-трейдинг дозволяє інвесторам самостійно і ефективно управляти заощадженнями. Зараз обсяги ринку інтернет-трейдингу в загальному обсягу біржових фондових торгів складають більше 30%. В грошовому еквіваленті це 150-200 млн.грн. щомісяця. Фондові біржі не стали створювати для громадян окрему площадку, а допустили фізичних осіб до загальних торгів цінними паперами. Зараз найбільш популярні серед он лайн-брокерів є платформи – QUIK, Smart Trade.

Фізичним особам, які мають в розпорядженні значні суми грошових коштів та бажають інвестувати кошти на строк більш року, простіше скористатися послугами компаній з управління активами та передати кошти у довірче управління. Довірче управління включає: формування інвестиційної стратегії з урахуванням побажань інвестора; диверсифікованість структури активів за допомогою використання різних інвестиційних інструментів; створення і управління персональним інвестиційним портфелем. У разі передачі активів професійному управляючому інтереси фізичних осіб на ринку відстоююватимуть досвідчені фахівці, діючи в рамках обумовлених стратегій. Однією з особливостей послуги є пряма зацікавленість керуючих у кінцевому результаті – винагорода пропорційна отриманому фізичною особою прибутку. Мінімальний поріг інвестиції – 500 тис.грн., горизонт інвестування – від одного року. Ступень залучення клієнта (в даному випадку фізичної особи) в управління капіталом різноманітна: від затвердження стратегії, орієнтованої на визначені ризики до узгодження кожної покупки-продажу.

Найбільш демократичним та доступним способом інвестування в цінні папери є колективне інвестування – вкладення коштів до ICI. Форми колективного інвестування створені спеціально для дрібних інвесторів, у яких немає достатніх сум грошових коштів, або немає спеціальних знань і навиків для самостійного інвестування, або для інвесторів, охочих розподілити свої ризики з іншими соїнвесторами.

Грошові кошти акумулюються до единого фонду, який знаходиться під управлінням професійного керівника. Акумуляція грошових коштів дозволяє сформувати диверсифікований портфель інвестицій, що знижує інвестиційний ризик.

Інвестування до ICI відноситься до категорії так званих пасивних довгострокових вкладень. Інвестору, який придбав сертифікат ICI (сума інвестицій починається з 1000 грн.) не потрібно щоденно відстежувати ситуацію на фондовому ринку. Дохід від інвестування формується за рахунок зростання вартості об'єктів інвестиційного фонду, а отже і паю фонду (курсовий доход) та виплат (дивідендний дохід). Відсутність у фонду статусу юридичної особи створює особливий режим оподаткування операцій з активами фонду. Операції з портфелем цінних паперів фонду не підлягають оподаткуванню, отже весь отриманий прибуток може бути спрямований на нові інвестиції. Оподаткуванню підлягають лише операції відчуження цінних паперів фонду (виходу інвестора з фонду).

Розвиток економіки країни безпосередньо пов'язаний із зростанням капіталізації її фондового ринку, що можливо за рахунок збільшення обсягів торгів цінними паперами та підвищення рентабельності операцій. За короткий строк українські громадяни змогли зайняти значну долю на організованому ринку цінних

паперів. Стрімко збільшується кількість компаній, які відкривають приватному інвестору доступ до фондоової торгівлі в Інтернет, розширило коло послуг інститутів спільногоЯ інвестування.

Подальша активізація інвестування внутрішнього інвестора (фізичних осіб) в вітчизняні цінні папери надасть можливість отримати фінансовому ринку країни додаткові ресурси, багатократно збільшивши його ліквідність, сприятиме інноваційній трансформації вітчизняної економіки.

Логоша І.С., Стобенік М.М., Ковтуненко К.В.

Одеський національний політехнічний університет

Шляхи підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки за рахунок активізації впровадження новітніх знань та технологій у ВНЗ

В Україні, як і в інших розвинених країнах світу, вища освіта визнана однією з провідних галузей розвитку суспільства. Проаналізувавши основні напрямки і проблеми запровадження і використання новітніх технологій навчання в Україні, визначено основні цілі, досягненню яких сприятимуть: забезпечення доступності і підвищення якості освіти відповідно до європейських стандартів. Існує розгалужена класифікація технологій навчання, яка включає в себе технічні, економічні, соціальні, інформаційні, педагогічні, психологічні та управлінсько-організаційні технології. Ефективність останніх розширює можливості використання усіх інших технологій навчання.

Метою використання новітніх технологій навчання є підвищення якості і забезпечення доступності освіти на рівні європейських стандартів. Основними завданнями та цілями на цьому шляху є наступні:

- Розвиток системи освіти протягом життя. Одним із ключових напрямків тут постає розвиток дистанційної освіти, доступної максимальній кількості громадян і здатної забезпечити належну якість освіти.
- Інтеграція освіти і науки, що є необхідною умовою забезпечення якості освіти та її живого розвитку.
- Вдосконалення системи зовнішнього незалежного оцінювання, спрямоване на забезпечення обох напрямків: якості і доступності освіти.

Традиційно вищі навчальні заклади характеризуються високою часткою інтелектуальної складової в активах організації, що зумовлює необхідність впровадження менеджменту знань в систему управління університетом. В сфері університетської освіти менеджмент знань можна визначити як створення та управління цінними інтелектуальними активами університету. Сучасна теорія управління знаннями визнає, що продукцією університету є знання, які:

- отримує студент в ході навчання;